

สะตอ

ไม้ยืนต้นชอบความชื้น

ดะตอ ผู้คนอดนิยมของคนใต้และคนภาคอื่น ๆ ที่พิศมัยในกลุ่มตระกูลกระถินและจะอม เป็นพันธุ์ไม้ยืนต้นที่ขึ้นในป่าดิบชื้นแต่ปัจจุบันก็มีอยู่ตามป่าลุกเป็นพืชเศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่ง

สะตอ มีลำต้นตรง กิ่งก้านสาขาแห่งกว้างเป็นทรงพุ่มสูงเฉลี่ยประมาณ 30 เมตร บริเวณกิ่งอ่อนจะมีขนอ่อนขึ้นคลุมไปเป็นไปประกอบลักษณะเดียวกับใบมะขาม ดอกออกเป็นช่อรวมกันคล้ายดอกกระถิน ออกในช่วงเดือนเมษายนห้อยรยาง่ายทั่วทั่วท้องฟุ่ม ดอกที่ได้รับการผสมเกสรแล้วจะมีสีเหลือง ผลเป็นฝักกิ่งกว้าง 3-5 ซม. ยาว 35-45 ซม. ลักษณะบิดเป็นเกลียวห่าง ฝักอ่อนจะมีสีเขียว เมื่อแก่จะเปลี่ยนเป็นสีดำ

คุณค่าทางยา

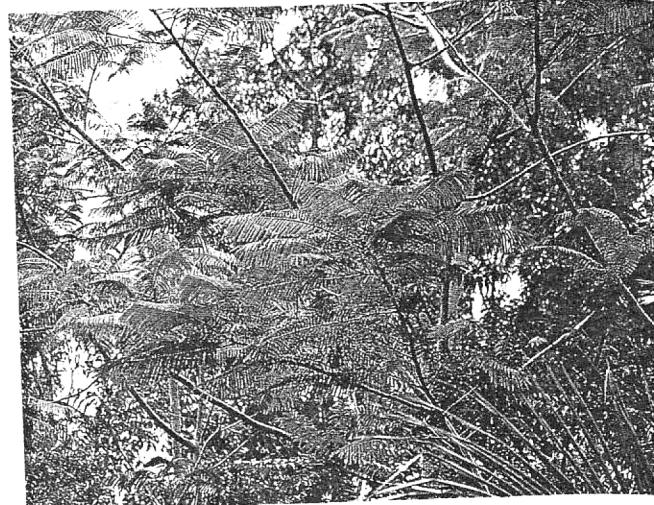
คนใต้ที่ไม่อยากเป็นโรคเบาหวาน จะรับประทานสะตอเป็นประจำโดยเรื่องกันว่าการทานสะตอช่วยลดน้ำตาลในเลือดได้ ความเชื่อนี้สอดคล้องกับการรักษาในทางการแพทย์ซึ่งได้แนะนำให้ผู้ที่ป่วยเป็นโรคเบาหวานในระยะแรกฯ รับประทานสะตอติดต่อ กันทุกวันระยะเวลาประมาณ 1 ปี จะช่วยรักษาอาการเบาหวานได้ นอกจากนี้ในเมล็ดยังมีคุณสมบัติช่วยขับลมในลำไส้และรักษา

โรคพิการอีกด้วย

คุณค่าสารอาหาร

คุณค่าสารอาหาร
อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายของเมล็ดสะตอ 100 กรัม ประกอบด้วย

สารอาหาร	ปริมาณ/หน่วย
พลังงาน	130 กิโลแคลอรี
น้ำ	70.7 กรัม
คาร์บอไฮเดรต	15.5 กรัม
โปรตีน	8.0 กรัม
ไขมัน	4.0 กรัม
กาบ	0.5 กรัม
เก้า	1.3 กรัม
แคลเซียม	76 มิลลิกรัม
ฟอฟฟอรัส	83 มิลลิกรัม
เหล็ก	0.7 มิลลิกรัม
วิตามินเอ	794 IU
วิตามินบี 1	0.11 มิลลิกรัม
วิตามินบี 2	0.01 มิลลิกรัม
วิตามินซี	6 มิลลิกรัม
ไนโตรเจน	1.0 มิลลิกรัม

วงศ์

LEGUMINOSAE-MIMOSOIDEAE

ชื่อวิทยาศาสตร์

Parkia speciosa Hassk.

ชื่อพื้นเมือง

สะตอ สะตอ(ใต้) ปะต้า

ปัตเต้า(มลายู ยะลา ปัตตานี)

วิธีการปลูก

สะตอ ขึ้นได้ดีในพื้นที่ที่มีความชื้นสูง ขยายพันธุ์ได้หลายวิธี ตั้งแต่การเพาะเมล็ด การปักกิ่งชำหรือการติดตาก

การเพาะเมล็ด ใช้เมล็ด 2-3 เมล็ดลงในหลุม เนื้องอกไปจริง 2-3 ใบ เลือกต้นที่แข็งแรงไว้หลุมละต้น หรือเพาะเมล็ดในถุงเพาะชำขนาด 5x8 ซม. เมื่อต้นสูง 10-15 ซม. จึงนำไปปลูกในหลุมกว้างและลึก 30 ซม. หรือปลูกโดยการนำกิ่งชำไปปลูกในหลุมกว้างและลึก 30 ซม. ร่องกิ่งหลุมด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก และใช้ดินกลบทับปุ๋ยเล็กน้อย ก่อนนำต้นกล้าไปปลูก เมื่อกลับดินแล้วปิดทับหน้าดินด้วยพางรดน้ำทุกวันจนตั้งตัวได้

พันธุ์ที่นิยมปลูกและรับประทานมี 2 พันธุ์ คือ สะตอข้าว และสะตอดาน ซึ่งมีข้อแตกต่างกันคือ

สะตอข้าว มีฝักเล็ก เมล็ดเล็ก แต่ให้ผลผลิตสูง

สะตอดาน มีฝักขนาดใหญ่ เมล็ดแข็ง ผลผลิตต่ำกว่าสะตอข้าว

เอกสารอ้างอิง : สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, ชุมชนแพทย์แผนไทยและสมุนไพรแห่งชาติ ครั้งที่ 3, 2542 : สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, ผู้พื้นบ้านความหมายและภูมิปัญญาของสนับสนุนชนไทย, 2538 : ภาควิชช์ แห่งชาติ คณะกรรมการสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา คณะอนุกรรมการประสานงานวิจัยและพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ และไม้โตเรียวเอกประมง นิเวศน์ประสงค์กินได้, เพื่องพ้า พรินดิ้ง, 2540.